

fibula ferrea vel aerea absque atis laminulis vel clavelis. Calceamenta sint sotulares nigri, qui tribus ad minus laqueis adstringantur. Vestes, quibus subtus induuntur ad carnem, non sint lineae vel canabinae, sed lanae, femoralibus tamen exceptis; nec in lectis habeant lintheamina de lino vel de canabo; poterunt tamen habere pulvinaria sive cervicalia de eisdem. Debilibus tamen seu infirmis ad arbitrium Prioris, quoties opus fuerit, poterunt lintheamina seu indumenta canabinea vel linea ministrari. Idem habitus donec Novitiis hoc superaddito, quod ad Scapularis latera juxta Zonam duae de eorum panno ligaturae suantur, traxas vulgariter nuncupatae, trium habentes amplitudinem digitorum.

Habitus Donatorum.

Donatis vero nostris donetur Tunica & Mantellus, & largum Capuccium de burello, cum cauda longitudinis palmi unius, vel alia vestes honestae. Praefati quoque Donati dicant quotidie pro omnibus Horis quindecim Pater Noster cum Ave Maria; & die, qua in Donatos recipiuntur, obedientiam plene promittant. Idem etiam de Foeminis Donatis fiat praeter vestes praedictas, dum tamen desuper induantur burello praedicto, cum honestate omnimoda conversantes. Et Donati & Donatae nostri Ordinis per Priorem & Capituli majorem partem recipiantur, & non aliter.

Extravagans I.

§.186. Non recipiantur ad obedientiam. Donati, quin prius per annum probentur. Si vero emissio voto obedientiae reperti fuerint intractabiles, honestatique Monasteriorum nostrorum non convenientes, a Priore cum Deputatorum consensu possint expelli, voto factio non obstant.

Donati per annum probandi.

Extravagans II.

§.187. Donatis nostri Ordinis, quando recipiuntur, & antequam votum obedientiae emittant, notificetur, quod nisi fuerint tales, quales disponit Extravagans ejicientur, ab Ordine, etiam post Professionem.

Extravagans III.

Ab eis solvenda decime de propriis bonis.

§.188. Donati, qui retinent propria bona, solvant decimas illorum, quia de personalibus non tenentur.

Extravagans IV.

Donatae cum licentia Generalis recipiendae.

§.189. Non recipiantur Mulieres Donatae in nostro Ordine sine licentia Patris Generalis.

Extravagans V.

Vestis lanae & modeste.

§.190. Omnes nostrorum Monachorum interiores vestes, caligis comprehensis, debeant esse lanae ex panno albo vili, aut flaminia, seu ex cordellatae; & interiores thoraces (vulgo sayos) descendant ultra genua,

juxta laudabilem Ordinis consuetudinem, quae vestes, quotiescumque fiant, & Monachis distribuendae sint, prius a Prioribus examinentur; nec Monachis permittantur, quae cum aliqua profanitate, curiositate, aut usu Saeculari fuerint factae. Transgressores vero, qui aliter vestes facere vel gestare praesumpserint, poena clausurae sex mensium coercantur.

Extravagans VI.

§.191. Caveant omnino Priores, ne suis Monachis licentiam concedant lineis utendi, femoralibus exceptis, nisi ob gravem & manifestam necessitatem, aut habitalem infirmitatem, Medicorum judicio declarandam, & non aliter. Monachis vero, qui absque dieta licentia lineis utuntur, poena unius anni clausurae pro prima vice imponatur; si autem reinciderint, poenae Superiorum arbitrio aggraventur.

Lineis uti non permittendum.

CONSTITUTIO XXVII.

De Culpis levibus.

§.192. Levis culpa est, si quis ultimo signo ad Horas jam factio, non assistat in Choro: Si quis in Choro male legendo sive cantando, solus vel cum alio offendens, non statim se inclinans pectus suum manu percusserit, genuaque versus Altare flexerit; aut si cum aliis recitans vel cantans offenderit, & praedicta poenitentiae signa praeter genuflexionem non fecerit: Si quis Divino non intentus Officio levitatem ostendat, vagis oculis perspicendo, vel motum irreligiosum aliquem faciendo: Si quis in Ecclesia dormierit, vel alio quovis loco aliquid iniquitatis fecerit: Si tempore opportuno lectionem vel cantum non providerit: Si quis legerit, aut cantaverit aliud, quam communiter Monachi cantant vel legunt: Si in cameris privatis quisquam fuerit capite non operto: Si quis dissolute ridendo, sive dicta vel facta ludera seu irrوريا dicendo, aut faciendo, alios ad risum provocaverit: Si vagos oculos per vias aut plateas, sive loca alia publica vel privata, hinc inde inhoneste duxerit: Si quis benedictionem non receperit a Priore, cum extra metas Monasterii, illa die non reversurus, exierit, aut quando ab extra ad Monasterium venerit: Si dormierit in Choro, dum Officium sit Divinum: Si statutis temporibus audiendae lectioni non adsit: Si ornamenta Altaris vel Ecclesiae negligenter tractaverit: Si libros aut aliqua, quae sibi fuerint pro sui necessitate collata, tempore convenienti non reddiderit: Si liber in Conventu legendus alicujus negligentia ibidem defuerit: Si scutellam, aut quicquam aliud fregerit, seu perdidit: Si cibum aut vinum effuderit, aut sine benedictione sumpserit: Si ad mensam sedens communem, quicquam cibi seu potus gustaverit, antequam Lector legere incipiat, & fiat signum ad refectionis initium: Si per negligentiam quisquam in principio Capituli, communis refectionis vel colla-

collationis praesens non fuerit: Si quis cum juramento quicquam affirmaverit seu negaverit: Si verba vana vel inhonesta protulerit: Si quis in officiis domus sibi commissis negligens reperitur: Si quis silentium non servaverit: Si propter victum vel vestitum, aut rem aliam, murmuraverit. Propter culpas praedictas vel similes, committentibus illas, Prior ad arbitrium suum imponat poenitentiam, sicut vident expedire.

CONSTITUTIO XXVIII.

De Culpis gravibus.

§.193. Gravis culpa est: Si Monachus cum Monacho, vel cum Saeculari in praesentia Saecularium inhoneste contenderit: Si Monachus cum Monacho jurgia vel rixas quocunque loco habuerit: Si Monacho vel Saeculari inhoneste quid dixerit: Si quis deprehendatur scienter mendacium protulisse: Si quis Monacho praeteritam culpam, pro qua satisfecit, impropere dixerit: Si quemquam increpaverit pro eo, quo de ipso increpante in Capitulo proclamaverit: Si in consuetudine duxerit non tenere silentium: Si in latrinis, seu privatis silentium non servaverit: Si culpam suam, vel alterius cum superbia defenderit: Si quis inter Monachos discordias seminaverit: Si proclamando aliquem jurgium seu turbationem fecerit: Si contra aliquem comminatoria, seu opprobriosa vel irreligiosa verba protulerit: Si malitiose de suo Priore, aut de suis Monachis aliqua mala, quae probare non possit, evomuerit: Si in foemina oculos fixerit, & hoc in usum habuerit, aut cum ea solus in loco suspecto loquatur: Si sine causa & absque licentia jejunia per Ecclesiam vel Ordinem statuta solverit: Si quis ad aliquem locum missus, ante vel post terminum sibi assignatum, sine rationabili causa redierit. Pro huiusmodi culpis, & his similibus, veniam petens, & non proclamatus, unam in Capitulo sublineat disciplinam, prout in proxima sequenti Constitutione describitur, ac uno die in pane & aqua jejunet. Denunciatis vero poenitentia duplicetur, & ultra hoc imponat illis Prior palmos & venias, sicut sibi expedire videbitur.

CONSTITUTIO XXIX.

De Culpis gravioribus.

§.194. Gravior culpa est: Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem, aut verbis contumeliosis Priori suo per diem integram inobediens extiterit; vel si cum eo intus vel foris proterve persistens in sua duritia saltem per diem, non consentiens veritati, omni reverentia & paterno timore postpositis, quasi de pari contendere ausus fuerit: Si habito cum alio, vel aliis consilio, sive per eonjuracionem, aut malitiosam concordiam, se manifeste contra suum Priorem erexerit: Si peccatum mortale manifeste commiserit: Si in Ordine perseverando, sui ipsius exemptionem ab obedientia contra Priorem suum,

procuraverit: Si rem sibi collatam scienter celaverit. Qui culpam aliquam de praedictis voluntarius, vel accusatus de illa, se commississe confessus fuerit, aut convictus, tot diebus, quot Priori visum fuerit, poenitentiam sublineat subsequenter, videlicet: Exuta superiori tunica, brachio & scapula denudatis, percutiatur cum virgis per manum Prioris in Capitulo vel Refectorio post benedictionem Mensae in prima refectione cum psalmo, quem Prior voluerit, per eum & Monachos ad Choros dicendo. Poenitentia quoque durante praedicta, sit in Conventu ultimus in loco, ubicumque Conventus fuerit congregatus. Insuper in Refectorio cum aliis ad mensam non sedeat, sed in terra tam in prandio quam in coena in medio Refectorii super tabulam nudam comedat; de pane grossiori pro cibo, & sola aqua pro potu ministraretur eidem, nisi Prior sibi aliquid aliud misericorditer praecipiat dari. Quod autem de ejus cibo & potu super fuerit, non commisceatur cum his, quae de mensis remanserint aliorum. Dum vero gratia post refectionem communem de mane aguntur, jaceat prostratus in terra tensus super faciem suam junctis manibus ante portam Ecclesiae seu Chori, donec Monachi ipsum pedibus tangendo, intrent & exeant super eum. Saeculares tamen hoc videre non debent, nisi delictum illis fuerit manifestum; tunc enim, si Prior viderit expedire, faciat Saeculares esse praesentes, ut qui fuerint de crimine scandalizati, per huiusmodi poenitentiam aedificentur. Nullus insuper audeat ad talem poenitentem accedere, nec sibi quidquam loqui sine Prioris licentia; sed ne in profundum desperationis deveniat, mittat ad eum Prior Monachum, seu Monachos aliquos discretos, qui illum ad poenitentiam & satisfactionem moveant & inducant. Quod si humilitatem in eo viderint, & etiam alii de Conventu, supplices preces pro eo Priori porrigant, ut cum illo misericorditer se habere dignetur; Quas quidem preces Prior libenter acceptet, praefatam poenitentiam, prout sibi videbitur expediens, moderando. Verum si forte ipsum in cordis duritia persistentem invenerint, iterum cum disciplinis modis praefatis per Priorem ad ejus arbitrium feriat, aut per alium de Prioris speciali mandato, si Prior fuerit legitime impeditus. Praeterea dum Monachus praefatam poenitentiam continuaverit, non communicet, nec cum aliis osculum pacis accipiat, nec vocetur seu scribatur, ut in Ecclesia vel alibi ali-quod officium faciat, nisi officia servitutis. Officio tamen Divino poterit interesse. Insuper non Habitum Professorum, sed Novitiorum tantummodo portet, quousque plene, prout expedit, ad Prioris arbitrium satisfecerit. Et si forsitan talis Monachus Sacerdos Diaconus vel Subdiaconus fuerit, officiis huiusmodi non utatur, donec a Priore utendi eis licentia illi detur. Ultra praedictas etiam poenas, si quis pravo consilio cum alio seu aliis habito, aut per conjurationem, seu malitiosam concordiam se manifeste contra suum Priorem (ut praefertur) erexerit, nullam vocem in Capitulo eo ipso habeat; donec

Poenitentia pro gravioribus culpis imponenda.

nec Prior de consensu Capituli, illam misericorditer sibi restituat. Necnon qui permanendo in Ordine, exemptionem ab obedientia sui Prioris (ut præmittitur) sibi vel aliis procuraverit, præter poenas jam dictas communio sibi Ordinis denegetur, & talis exemptio, quantum expediens fuerit, impugnetur; seu, ut revocetur, instetur. Cæterum ei, qui proclamatus, culpam aliquam de prædictis confessus protinus fuerit, brevi; illi vero, qui non accusatus, ultro confitebitur, breviori; ei autem, qui de culpa convictus fuerit, longiori tempore supradicta poenitentia imponatur.

Extravagans I.

Quid sit Ordini non participare.

§.195. Denegare alicui Monacho Ordinis participationem, ut in hac Constitutione, præscribitur, ex antiqua consuetudine Ordinis in eo consistit: quod nec ad Chorum nec ad Refectorium nec ad Capitulum nec ad aliquod Officium vel Beneficium Ordinis admittatur, veluti si membrum Religionis non existat.

Extravagans II.

Pœne contra accusantes de falso crimine.

§.196. Monachus, qui de aliquo falso crimine alium accusaverit, ultra poenas crimini, de quo falso accusavit, debitas, alias suffèrat, arbitrio Visitatorum imponendas.

Extravagans III.

Monachorum crimina gravia, gravitate poenitentia nemini revelanda.

§.197. Caveant Monachi, ne cujuscunque Personæ Sæculari, aut Ecclesiasticæ aut Regulari alterius Ordinis, directe vel indirecte, verbo aut scripto, per se aut per alios quomodolibet manifestare aut revelare præsumant culpas graves aut graviores nostrorum Monachorum, vel poenitentias graves, poenalesque propter eas ipsis impostas, unde gravis infamia & manifestum dedecus nostro Ordini subsequi & imminere possit. Qui contrafecerint: Si fuerint Prælati, suspensionis ab officio per annum poena muldentur; Si subditi in Sacris constituti, vocis activæ & passivæ privatione, & clausura intra claustra per annum etiam puniantur; Si vero in Sacris non constituti, Habitum Novitiorum per annum similiter portent; Si autem fuerit ipse reus, prædictæ poenæ duplicatæ ipsi infligantur.

Extravagans IV.

Contra Monachos fimosos libellos imprecatores.

§.198. Nullus nostri Ordinis Monachus per se vel per alios scribere, publicare, & multo minus imprimere, imprimere, aut publicari directe vel indirecte facere audeat libellos, scripta, aut memorialia anonima, vel sub nomine supposito & ficto, quæ in injuriam dedecus aut infamiam nostri Ordinis, ejus Regiminis, aut alicujus Monasterii, vel Monachi, maximeque Prælatorum quomodolibet cedant vel cedere possint. Contrafacientes de hujusmodi culpa convicti carceri per annum mancipentur, & gravioris culpæ poenæ debita puniantur. Eis vero Monachis, ad quo-

rum manus dicti libelli vel memorialia pervenerint, districte præcipimus, ne aliis ipsa communicent, sed vel statim discerpant vel Prioribus tradant; alias graviter puniantur.

Extravagans V.

§.199. Nullus Monachus intra septa cujuscunque Monasterii nostri ludere possit, nec cum aliis Monachis nec cum sæcularibus, ludis prophanis & sæcularibus, maxime alearum & taxillorum, aliisque de ludo nuncupatis, etiam causa recreationis, infirmitatis, aut alio quovis prætextu, sub poena culpæ gravioris & proprietariorum pro qualibet vice imponenda. Eadem poena puniatur, qui extra Monasterium cum Sæcularibus pecuniam in magna quantitate, aut gravi scandalo subsequito, publice & manifeste quocumque ludo luserit; Super qua poena, nisi per Capitulum Generale, dispensari non possit.

Extravagans VI.

§.200. Sub poena unius anni clausuræ intra septa Monasterii nullus Monachus nostri Ordinis agitationi Taurorum in plateis & locis publicis intervenire vel assistere possit; sed si contingat agitari in Civitatibus vel locis, ubi cum debita licentia nostri Monachi existant, hujusmodi diebus, si commode fieri possit, ad Monasterium propinquius, si quod fuerit, propter bonum exemplum se conferre teneantur sub eadem poena.

Extravagans VII.

§.201. Sub poena sex mensum suspensionis ab officio Priores Vicarii & Præsidentes nullatenus permittant, quod in Ecclesiis Sacristiis vel Choris nostrorum Monasteriorum Comediæ prophanæ repræsententur; nec etiam permittant Monachos suorum Monasteriorum Comedias in Theatris publicis repræsentatas scandalose videre & audire; Sed poenis debitis in hoc delinquentes puniant & coerceant; super quo eorum conscientia valde onerantur.

Extravagans VIII.

§.202. Nullus Monachus intra Monasteria nostri Ordinis habere possit scylos, aliave arma offensiva cujuscunque generis, vel eadem secum scandalose portare itinerando, aut cum illis in Civitates seu Oppida ingredi etiam sub motivo naturalis defensionis, sub poena unius anni clausuræ pro prima vice imponenda; & in casu reincidentia privationis omnium officiorum, honoris, & administrationis. Monachi vero, quibus incumbit extra Monasteria bonorum temporalium administratio, arma prædicta in suis administrationibus & Grantiis retinere & conservare poterunt propter dictorum bonorum Monasterii defensionem, prædonumque incursum repellendam.

CON-

CONSTITUTIO XXX.

De Culpa gravissima.

Quæ sit culpa gravissima.

§.203. Gravissima culpa est incorrigibilitas, ejus videlicet, qui non timet culpas committere, & post commissas ferre poenas recusat; contra quem in Regula nostra dictum est: Si ipse non abcesserit, de vestra societate projiciatur, juxta dictum Apostoli præcipientis, talem hominem ut hæreticum evitari. Et quidem postquam talis fuerit tertio monitus, ut desistat a crimine, ejusque incorrigibilitas extiterit manifesta, veluti peccans peccatum ad mortem, & quasi qui videtur professionem de sui cordis visceribus abjecisse, compellendus est habitum professionis dimittere; Quod utique fiat, si usque ad illam expulsiōnis horam fuerit sanæ mentis; nam si mentecaptus existat, non decet nec expedit, ablato sibi professionis habitu occasione prædicta, illum sic de societate projicere fraterna.

Extravagans I.

Priores Habituum Monachorum expoliandi facultatem non habeant.

§.204. In omnibus Monasteriis nostri Ordinis carceres existant, in quibus puniri possint Monachi delinquentes; & nullus nostri Ordinis Prior expoliare habitum possit Monachum, quantumvis gravissimum sit ejus delictum: ipsum vero carceratum retineat, usque dum provideatur a Capitulo Generali, sive a Patre Generali.

Extravagans II.

§.205. Monachi, qui crimen aliquod jure civili corporali morte præstendum suæ Professionis oblitæ perpetraverint, a Capitulo Generali aut privato, vel a Visitatoribus Generalibus ad carcerem perpetuum condemnentur.

Extravagans III.

Monachorum judicium penes Generalem Ordinis.

§.206. Ex indultis a Sancto Pio V. nostro Ordini concessis Pater Generalis per se ipsum, seu ejus Ministros sæculares, vel etiam dicti Ordinis Regulares, etiam Professos Apostolica auctoritate punire & corrigere poterit Monachos quorumcumque criminum & delictorum reos, quantumvis gravia & enormia fuerint; Sed in casibus, in quibus de jure communi poena mortis locum habere potest & debet, eisdem Monachis taliter delinquentibus carcerem perpetuum, vel ad tempus eadem Apostolica auctoritate dare & assignare, ac illos in carcere hujusmodi detineri facere, aut illos ad triremes etiam perpetuo vel ad tempus condemnare, & relegare; prout etiam habitu expoliare poterit tam in Generali vel in privato Capitulo, quam si solus procedere velit inter Capitulum & Capitulum; dummodo tamen ad id Seniorum gravis & maturi consilii in regimine expertorum accedat assensus: ut latius in Brevibus Apostolicis desuper expeditis continetur.

Extravagans IV.

§.207. In sententia Expulsiōnis a nostra Religione omnino servetur Breve & Decretum fel. rec. Urbani VIII. omniaque, quæ in eo præscripta, videlicet, quod nullus nostri Ordinis Monachus professus possit in posterum habitu expoliari, ab eoque expelli, quin sit vere incorrigibilis.

De incorrigibilibus expellendis, & expulsiōnis modo.

Incorrigibilis nullatenus judicetur Monachus, nisi concurrant omnia, quæ de jure requiruntur, ut incorrigibilis præsumatur. Et præterea probetur poenitentia & jejuniis per spatium sex mensium in carceribus Monasterii, sicut moderando Decreta Urbani VIII. disposuit Innocentius XII.

Si transacto dicto spatio temporis non respiciat, induratusque perseveret in sua impoenitentia & incorrigibilitate, possit expelli a Religione tanquam membrum putridum; sed dumtaxat a P. Generali cum consilio & assensu sex Patrum Graviorum Religionis, in singulis Capitulis Generalibus ad id deputandorum & eligendorum; factoque primò & compilato processu, pleneque probatis causis expulsiōnis, juxta canonicas Sanctiones, stylum & Constitutiones Ordinis.

Expulsus maneat subiectus jurisdictioni & obedientia Ordinarii Diocesani, incedatque in habitu clericali, donec ad Religionem revertatur. Itaque P. Generalis teneatur sententiam expulsiōnis Ordinario notificare in eodem executionis tempore.

Nulli ex prædictis expulsiōnis literæ testimoniales expulsiōnis concedantur; Sed ad Sanctam Sedem Apostolicam remittantur, vel ipsos hortentur, quod in aliam Religionem ingrediantur.

Expulsi maneat suspensi ab exercitio Ordinum susceptorum toto tempore, quo extra Religionem vixerint: sublata Episcopis & Ordinariis locorum facultate moderandi vel relaxandi dictam suspensionem, licentiamque illis concedendi ad exercitium dictorum Ordinum.

Quæ omnia & singula sub poenis privationis omnium officiorum, & vocis activæ & passivæ, inhabilitatiq; perpetuæ ad illa & alia imposterum obtinenda, cum reservatione dictarum poenarum Sedi Apostolicæ, prout in dicto Breve, in posterum observari decernimus; & irritum ac inane & invalidum omne illud, quod contra prædicta fuerit factum, declaramus.

Stylus ergo & praxis in posterum observanda erit, quod Visitatores aut Judices in suis sententiis declarent Monachum delinquentem ob sua delicta habitu expoliandum esse, & a Religione expellendum; atque sententiæ executionem remittant ad Patrem Generalem; qui viso & examinato processu, habitoque consilio & consensu dictorum sex Patrum a Capitulo Generali assignandorum confirmet vel infirmet sententiam, prout justum videbitur.

Extra-

Extravagans V.

Quibus cum de commissis gravibus culpis non sit dispensandum.

§.208. Nec Pater Generalis nec Diffinitorium Capituli Generalis dispensare possunt ad obtinenda aliqua officia electionis aut Magistri Novitiorum, Confessoris, aut Prædicatoris, Monachos, qui commiserint aliquod delictum ex infrascriptis, vel ipsis majus vel simile, videlicet: Peccatum carnale: Furtum de rebus Ecclesiæ vel Sacrariæ, aut triginta ducatorum ex aliis rebus Monasterii: Solemne perjurium: Falsum testimonium contra aliquem in iudicio:

Qui duabus vicibus fugitivus fuerit: Qui aliquem notabili aut enormi percussione vulneraverit: Qui Confessiones manifestaverit: Qui crimen Læse Majestatis commiserit, aut hujusmodi criminis fautor fuerit: Qui condemnatus fuerit a Sancto Inquisitionis Officio in rebus fidem concernentibus: Qui in aliqua electione pro se ipso votaverit. Quorum & similibus dispensatio ad Capitulum Generale solummodo & infolidum pertineat. Quoad vero delicta sensualia & carnalia etiam post sententiam poterit P. Generalis dispensare, quando ipsi confiterentur per relationem suorum Priorum aut Visitatorum, quod reus cum vita religiosa & exemplari per aliquot annos sit emendatus.

CONSTITUTIO XXXI.

Quando Prior in correctionibus sequi debet consilium Deputatorum, aut sui Capituli.

§.209. Exequi possit quilibet Prior per se ipsum poenas in dictis Constitutionibus de gravibus & gravioribus culpis taxatas, quando manifeste apparuerit in eas Monachum aliquem incurrisse. Si tamen Monachus, cui hujusmodi culpa impingitur affirmat, illam gravem seu graviolem non esse, aut de hoc dubitatur per Monachos aliquos de Conventu, Prior consilium habeat super hoc cum Monachis sibi per suum Capitulum ad habenda consilia deputatis. Verum in iudicando culpas graves & graviores, quæ in prælibatis Constitutionibus non sunt expressæ, sequatur Prior consilium a Deputatis prædictis. Ceterum in imponenda seu remittenda mutanda, laxanda vel gravanda poena gravissimæ culpæ, Prior sequi consilium sui Capituli teneatur. Si tamen Priori videatur, quod poenam culpæ gravis aut gravioris, in Constitutionibus supra scriptis taxatam, oporteat aggravari contra illum, de quo constat culpam hujusmodi incurrisse, ad hoc iudicandum Deputatorum sequatur consilium.

CONSTITUTIO XXXII.

Quando poterit Prior per se ipsum dispensare in poenitentis.

§.210. Dispensare in poena culpæ gravis, & eam mutare, vel laxare, solus Prior possit, quoadcumque sibi rationale videatur: sed

super culpa graviore consilium ad præmissa cum Deputatis debet habere. Oneramus etiam conscientias Prioris & Deputatorum, ut in poenis hujusmodi iudicandis, dispensandis, commutandis, laxandis, ac imponendis se discrete exhibeant, præ oculis solum Deum habentes: amore, odio, favore, timore & quolibet alio impedimento postpositis, quatenus iustitia compleatur & fructus correctionis & emendationis accrescat. Potius tamen in præmissis poenis ad misericordiam, quam ad crudelitatem intendant.

CONSTITUTIO XXXIII.

Quomodo imponi debeant poenitentia culparum gravium & graviorum.

§.211. Graviorum culparum poenas coram omnibus in Capitulo Prior imponat, nisi in culpis occultis aliter sibi videatur cum Deputatorum consilio faciendum. Si vero culpa non occulta sit talis, quæ merito sit illico puniendi, & videatur mora nociva, si spectatur culparum Capitulum, congreget statim Prior suum Capitulum pro iudicanda & imponenda poena hujusmodi gravioris culpæ. Verum pro gravi culpa poterit poena extra Capitulum iudicari, si Priori cum Deputatorum consilio videatur.

CONSTITUTIO XXXIV.

Quomodo se gerere debeat Prior in dando, aut commodando.

§.212. Panem in grano, vinum, monetam, aut res alias quascumque magni valoris in cleemosinam, seu alias gratiose Prior non donet, nisi quantum consideratis facultatibus Monasterii per eum & Monachos in Sacris constitutos fuerit prætaxatum, quod Prior solus, vel cum Deputatorum consilio dare possit. Poterit tamen de rebus Monasterii mutare vel commodare, moderate tamen & sic discrete, videlicet: sub talibus pignorbis, aliisque idoneis cautionibus, in convenienti custodia reponendis, id faciat, quod sine difficultate Monasterium mutuata sive commodata recuperet. Si tamen res commodanda, attentis Monasterii facultatibus, magni valoris extiterint, Deputatorum consilium habere debet.

Extravagans unica.

§.213. Nullus Monachus, administrationi bonorum temporalium nostrorum Monasteriorum præpositus, ea commodare vel in mutuum dare possit absque expressa licentia Priorum: aliis in poenas, proprietariis debitas, juxta quantitatem rei commodatæ vel in mutuum datæ, incurrat.

Facultates Prioris in rebus dandis, aut commodandis.

Monachis vetero non licet bona Monast. absq. licentia Prioris commodare.

CON-

Extravagans II.

§.218. In quocumque nostrorum Monasteriorum habeatur liber, in quo scribantur omnes & singula possessiones, hereditates, funda, & redditus Monasterii: a quonam & quibus conditionibus & oneribus donata sunt: simulque spiritualia Beneficia, quæ pro ipsis in Monasterio aguntur.

Libri proveniunt, omnemque quilibet in Monasterio habendi.

Extravagans III.

§.219. Præfens Procurator aut Custos absque scrupulo conscientie possint moderate & prudenter corrigere verbis vel facto pro eorum arbitrio famulo, servientes, & commensales intra Monasterium.

Præfens, & Custodis in famulos autoritas.

Extravagans IV.

§.220. Quilibet Monachus in reddendis rationibus & computis deficiens, atque debitor resultans, ipso facto voce activa & passiva privetur, & clausuræ intra Claustra poenam substat abque aliqua dispensatione, donec debitum solvat & satisfaciat. Si vero Communitas ob justas causas sibi bene visas dicto Monacho debitum ser. ser. condonet vel remittat: nihilominus tamen voce activa & passiva, ut prius, privatus remaneat, donec & quousque per Capitulum Generale aut privatum, ac præhabita de casu informatione, ab hujusmodi privationis poena absolvatur. *Supradicta Extravagans quarta inopinanter ab emanante prætermissa, superadjuncta fuit sciente Eminentissimo Cardinale Petra Ponente, in quorum fidem &c.*

Poenæ contra deficientes in computis.

A. Archiepiscopus Petren.Secret.

Extravagans V.

§.221. In electione Procuratoris Temporalium concurrere debeat consensus Prioris, & consensus Capituli, seu majoris illius partis. Si tamen casus discordiæ contingat, nempe, vel quod major pars in Procuratore eligendo non concordet, vel Prior dictæ majori parti Capituli non assentiatur seu consentiat, decem scrutiniis, infra duos dies perficiendis, sine electione Procuratori transcurtis, prædicta electio ad Priorem devoluat: qui tunc Procuratorem eligat Monachum, qui sibi videbitur magis expedire.

De circumstantiis electionis Procuratoris.

Extravagans VI.

§.222. Omnes Monachi, administrationi bonorum Temporalium a Prioribus præpositi, ad Priorum nutum sint amovibiles. At vero Procurator Temporalium amoveri non possit nisi ex causa legitima, vel a Priore cum consensu Deputatorum, aut majoris partis illorum, vel a majori parte Capituli, ut in hac Constitutione disponitur.

Prioris auctoritas in Monachos temporalium administrationibus.

CONSTITUTIO XXXV.

Quomodo debeat se habere Prior in operibus & in aedificiis.

Reparationes a Prioribus faciende:

Construções vero nove non sine consensu Capituli.

§.214. Reparanda necessario tam in Monasterio quam in ejus hereditatibus, quilibet Prior, prout viderit expedire, faciat reparari. Si tamen reparatio hujusmodi magnas requirat expensas, Monasterii facultatibus super hoc attentis, habeat in hoc Deputatorum Consilium. Præterea si aliqua sint de novo aedificanda, quæ magnas expensas requirunt: non fiant sine consensu Capituli.

Extravagans unica.

§.215. Priores novarum Domorum non possint in eis nova aedificia quoquo modo construere, quin prius planta ad nostrum Capitulum Generale, vel ad Patrem Generalem infra Capitulum & Capitulum transmittatur, ut aedificii utilitas, convenientia, & expensæ ab illis examinentur, & sine ipsorum licentia & approbatione nullatenus executioni mandentur: quæ vero in Capitulo Generali vel a Patre Generali ordinata fuerint in constructione aedificiorum, omnino Priores observare teneantur.

Pro Domibus novis Capituli Gener. requiritur approbatio.

CONSTITUTIO XXXVI.

De Electione & officio Procuratoris in temporalibus, & de ejus obligatione reddendi rationes.

Procuratore quibus eligendus:

Quod sit ejus munus, quibusve rationem debeat reddere.

§.216. Eligatur seu assumatur in Procuratorem cujuslibet Monasterii per Priorem & Capitulum, seu ejus partem majorem, unus de Monachis Professis constitutus in Sacris, qui ad Prioris consilium & mandatum bona temporalia Monasterii recipiat, & fideliter administret. Si tamen videatur expediens, poterit unus de Fratribus Laicis in Procuratorem assumi. Quod si unus Procurator non sufficit, possunt modo prædicto duo aut plures constitui. Procurator autem seu Procuratores hujusmodi teneantur quater in anno Priori, & per eum ad hoc assignatis, in præsentia claves arcæ tenentium, de administratione reddere rationem, & in una de istis quatuor vicibus sint deputati præfentes. Officium vero Procuratoris non de facili sibi tollatur, ex causa tamen legitima poterit illum Prior cum Deputatorum consilio & consensu, vel major & sanior pars Capituli, etiam nolente Priore, ab hujusmodi officio remove.

Extravagans I.

Rationem quoque reddere teneantur, qui pecunias administrant.

§.217. Quilibet Religiosus, habens officium dandi & recipiendi pecunias, aut administrandi fructus reddituum, possessionum, & grançarum, aut Cappellaniarum, & Missarum, quæ celebrantur, teneantur reddere rationem & computa semel in anno, præfentibus Priore, Deputatis, Depositariis & Procuratoribus.

K

Extra-

Extravagans VII.

Tabella Benefactorum quolibet in Monast. appendenda.

§.223. In quolibet nostrorum Monasteriorum adit in loco publico Tabella, in qua referantur Benefactores Monasterii, obligationesque Deum pro illis orandi; Necnon alia Tabella, in qua Benefactores totius nostri Ordinis in communi pariter describantur.

CONSTITUTIO XXXVII.

Quod in quocumque ex nostris Monasteriis adfit Arca Communitatis cum duabus clavis. De electione Capserii, & de Arca Depositorum, & Depositario.

§.224. Arca Communitatis sub duplici clave in quolibet nostri Ordinis Monasterio teneatur, in qua moneta cujusvis materiae, five alia quaecumque, in auro argento seu rebus pretiosis consistens, reponatur. Quorum clavium unam Prior seu Monachus Deputatus ab eo, alteram teneat alius Monachus ad id per Capitulum assignatus. Poterit tamen, si velit, Capitulum duas claves habere, & pro eis tenendis duos de Monachis assignare.

Extravagans I.

Deposita non recipiantur cum obligatione.

§.225. In nostro Ordine non recipiantur deposita, nisi simpliciter absque aliqua cautione neque obligatione. Strictaque defendimus & prohibemus, quod nullus Prior nec Vicarius, neque aliquis alius in eorum absentia, audeat assumere aliquid ex tali Deposito sine Deponentium licentia & consensu; Qui vero contrarium fecerit, a nostris Visitatoribus Generalibus gravissime puniatur.

Extravagans II.

Monachorum pecunia in Arca Conventus servanda.

§.226. Si in aliquo necessitatis casu, aut eventu, vel ad aliquam piam causam cuilibet Monacho data fuerit pecunia, eam in Arca Conventus deponat, exindeque non extrahatur sine Prioris licentia. Et reprehendimus Monachos importune inquietantes Priores suos pro elemosinis, aut Missis, licentisque frequentibus ad sua loca & terras eundi, causarum piarum quasito colore vel pretextu. Insuper Monachi, qui transmittuntur de uno ad aliud Monasterium, pecunias ex itinere, superstites deponant in Arca Monasterii, ad quod accedunt, ut Monasterio, ad quod pertinent, consignentur.

Extravagans III.

Provisiones Eccl. sac. sine Generalis licentia a Monachis non accipiendae.

§.227. Nullus Monachus procuret praestimoniam, aut aliam provisionem Ecclesiasticam, neque acquirat redditus Regios, vulgo Juratos, absque Patris Generalis licentia; quia si secus fiat, scandalum maximum oritur, malumque exemplum Saecularibus donatur.

Extravagans IV.

§.228. Prior est confirmator electionis Depositarum, seu claves Arcae tenentis; quare secundum suam conscientiam potest acceptare vel non acceptare Depositarium, pro clavibus Arcae tenendis a Capitulo electum. Si tamen vel major pars in eligendo non condecor & conveniat, vel Prior electionem dictae majoris Partis non acceptet, decem scrutiniis biduo factis, devolvatur electio ad Priorem, qui in tali casu eligat in Depositarium, exclusis Vicario & Deputatis, Monachum, qui ipsi conveniens visus fuerit; Qui tamen, prout reliqui Officiales Bonorum Monasterii, semper ad ejus nutum maneat amovibilis.

Depositarium per Priorem amovibilis.

Extravagans V.

§.229. Monachi, quibus incumbit administratio temporalis Bonorum Monasteriorum, & exigentia reddituum ad illa pertinentium, teneantur intra vigintiquatuor horas, ab eorum accessu ad Monasteria computandas, omnem pecuniam, quam secum adduxerint, in Arca Communitatis reponere & consignare; & insuper prohibemus Prioribus, Vicariis, Praesidentibus, & Depositariis sub poena suspensionis ab officio per sex menses, aliisque nostrorum Visitatorum arbitrio intelligendis, pecuniam quovis titulo ad Monasteria pertinentem extra dictam Arcam Communitatis habere, seu in cellis vel officinis sub eorum potestate, quovis quasito colore, ullatenus retinere. Si qua vero pecunia propter necessitates Monasterii in mutuum vel commodatum accipitur, etiam in Arca Communitatis reponatur, & a Depositario claves Arcae tenente registratur, atque in computis generalibus illius ratio reddi omnino debeat.

Accepta ab administratores pecuniae continet in Arca reponendae.

Extravagans VI.

§.230. In omnibus Monasteriis praeter Arcam Communitatis, in qua Monasterii communis pecunia deponitur, alia etiam existat specialis pro Monachorum pecuniis cum duabus etiam clavis, quarum unam Prior, alteram Monachus ab ipso cum Deputatis vel cum suo Capitulo secundum consuetudinem Monasteriorum, designandus, habeat; in qua teneantur singuli Monachi omnem pecuniam ipsi ad usum pro suis necessitatibus permissam, seu quomodolibet pertinentem, consignare & deponere; inque nullam quantitatem extrahere possint, nisi de Superioris licentia. Praeterea nullus Monachus dictam pecuniam sibi ad usum concessam, excepta ea parva quantitate, cujus consumendae licentiam a Superiore habeat, vel pecunia aliorum Monachorum apud se retinere, vel aliis quibuscumque Personis custodiendam tradere, audeat; sed in praedicta Arca peculiorum, praecise deponi debeat, sub poena privationis vocis activae & passivae per triennium.

In quolibet Monasterio alia Arca servanda pro pecuniis Monachorum sine Superioris licentia non extrahendis.

Extravagans VII.

A Monachis manufacta non vendenda.

§.231. Nullus Monachus possit opera per se ipsum manufacta vendere; sed si quae ab aliquo facta fuerint, Prioribus exhibeantur, ut eorum arbitrio de ipsis disponatur; Quod si Monachus opera ab ipso manufacta absque licentia Prioris venderit, poena proprietarii juxta qualitatem culpae debite puniatur.

CONSTITUTIO XXXVIII.

Quod non recipiantur plures Monachi, quam illi, qui sustentari possunt cum redditibus Monasterii.

Quod Monachis non liceat qualitas.

§.232. Non recipiantur Monachi in majori numero, quam possint de Monasterii facultatibus commode sustentari, ne egestatis pretextu mendicantes vagari extra Monasterium compellantur, quod non est nostri Ordinis, immo potius Ordinum mendicantium. Insuper quatenus commode fieri poterit, observetur, quod Monachorum recipiendorum duae partes ad minus Divino deputentur Officio; Alii vero ad Domus servitium recipiantur in Fratres, laicos apud nos vulgariter nuncupatos. Alioquin receptores debite puniantur.

Extravagans I.

De successione in bonis & hereditatibus.

§.233. Nullatenus possint acquiri bona, nec stabilia, nec mobilia, vel redditus per viam successionis aut hereditatis ab intestato, quae pertineat ad aliquem Religiosum in iis Monasteriis, in quibus viget consuetudo non succedendi ab intestato in hereditatibus. In illis vero Monasteriis, in quibus consuetudo est succedendi ex persona Monachorum, non prohibentur hujusmodi jure successionis uti; semper tamen attendant ad bonum nostri Ordinis nomen, & cum religiosa consideratione ad qualitatem & possibilitatem illarum personarum, ex quibus provenit hereditas, & ad paupertatem, necessitatem, & debita consanguineorum; & quatenus expediens judicaverint, in his casibus consilio majoris partis Capituli ab hoc jure succedendo poterunt laudabiliter abstinere; ut declaravit noster Ordo ex facultate S. M. Pauli III., & usu est confirmatum. Si vero aliquis Monachus, five Monasterium fuerit institutum haeres, aut ipsi relictum aliquod legatum vel donatio tam in Testamento quam alio quocumque modo, Monasteria indistincte, & unumquodque illorum poterunt acceptare, tales institutiones, legata, & donationes, & retinere talia bona, etiam si sint bona stabilia & redditus.

Extravagans II.

Bona immobilia &c. non emenda, nisi parce, & de P. Generalis licentia.

§.234. Nullum nostrum Monasterium, emere possit aliqua bona immobilia, redditus, jura, & alia similia absque licentia Patris Generalis, cui commendatur, ne hujusmodi licentiam facilliter concedat. Ut autem

Monasteria in suis redditibus & possessionibus, ut par est, conserventur, illud Monasterium, quod a suis redditibus & possessionibus temporum calamitate defecerit, vel quolibet eventu propria bona perdidit, compensari & integrari valeat de praedictis bonis & redditibus perditis, acquirendo alia bona & redditus tantae saltem existimationis, quantum erant bona & redditus, a quibus defecit. Illa vero Monasteria, quae dotem & redditus sufficientes non habent, pro decenti & congrua sustentatione Monachorum ipsis designatorum, facultatem habeant acquirendi bona quaecumque mobilia vel immobilia, & redditus, quocumque jure aut titulo ad ipsa quomodolibet pertinentia, usque in quantitatem, illis a Capitulo Generali juxta numerum Monachorum taxatam vel taxandam.

Extravagans III.

§.235. Sub dispositione praecedentium Extravagantium non comprehendantur Monasteria nostrorum Monialium.

Excipiuntur Monasteria Monialium.

Extravagans IV.

§.236. Nostra Monasteria possint acceptare, & acceptent quaecumque Cappellanas, quas Fideles pro eorum devotione voluerint instituire cum licentia Ordinis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum, cum quocumque numero Missarum, aut aliorum bonorum spiritualium, & retinere bona & redditus, ipsis pro omnibus supradictis donata vel relicta. Si vero pro supradictis elemosina, aliquae dotatio desuper facta, aut facienda, in numerata pecunia Monasterii data fuerit, cum tali pecunia ne dum possint, verum debeant & teneantur emere bona stabilia & redditus, illaque retinere & possidere: Ut a Sacra Congregatione Concilii decretum, & inviolabiliter observari mandatum, fuit.

Cappellaniae vero accipiendae.

CONSTITUTIO XXXIX.

De Examine, quod fieri debet illorum, qui recipi debent pro Monachis, & de eo quod praecedere debet pro Professione.

§.237. Recipiendus ad Habitum nostri Ordinis, antequam ad illum admittatur, diligenter examinetur per Priorem, si velit, aut per aliquos per eum ad id assignatos: utrum pro statu clericali an laicali sit aptus, & in eo statu, quo sibi visum fuerit, recipiatur. Et si fuerit receptus in Clericum, fiat ei rasura, ejusdem quantitatis, quae fieri consuevit constitutis in Sacris, etiam si non extiterit ad Clericalem tonsuram promotus; cujus coronae capillorum longitudo quantitatem duorum in latitudine digitorum non excedat, nec auris summitatem attingat. Fratres autem pro laicali statu recepti coronam non deferant, & mandamus & ordinamus, quod non possit super hoc dispensari absque Capituli Generalis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum licentia speciali.

De Tonsura capillorum pro Clericis, & Fratribus.

Extravagans I.

§. 238. Fratres in statu laicali recepti semper & perpetuo, absque aliqua dispensatione permanent in ea vocatione & statu, in quo a Deo in Religionem vocati sunt; & cum fero ad Chorum accesserint, ponantur ad signum poenitentiae sicut Choristae. Insuper Chorista, qui in Ordine Sacro constitui procuraverit, ipso facto graviter puniatur.

Extravagans II.

§. 239. Non recipiantur ad nostrum Habitum Religiosi alterius Ordinis, sine licentia Patris Generalis, exceptis Canonicis Regularibus, aut Religiosi Ordinum Militarum.

Extravagans III.

§. 240. Nullus possit recipi in Monachum, vel Fratrem laicum nostri Ordinis, qui ex Neophitis, seu noviter ad nostram Sanctam Fidem conversis, aut a Judaeis intra quartum gradum, ortum vel originem ducat, aut descendat, sub poena excommunicationis majoris ipso facto incurrendae tam ab eo, qui professus fuerit, scienter tegens hunc defectum, quam ab illis, qui scientes ipsum receperint, & ulterius sit nulla & invalida professio. Quod confirmatum est per Bullam Apostolicam.

Extravagans IV.

§. 241. Sub eisdem poenis non recipiantur in nostri Ordinis Monachos vel Fratres, qui descendunt, & originem ducunt a stirpe Maurorum & Saracenorum, usque ad dictum quartum gradum. Quod pariter est confirmatum per Bullam Apostolicam.

Extravagans V.

§. 242. Ex inviolabili praxi, & consuetudine antiquissima nostrae Religionis, quae jam vim legis obtinuit, quandocumque aliquis in nostro Ordine recipi ad Habitum desiderat & petit, infra scripta omnino serventur:

Recipiendus ad Habitum a Priore cum Deputatis omni cura & diligentia de vocatione & intentione, quibus ad nostram Religionem accedit, prudenter examinatur; & in dicto examine discrete & caute spiritum, quo movetur, & in Religione recipi petit, intelligere & detegere dictus Prior & Deputati solite conentur.

Si bono spiritu perfectaue vocatione moveatur, iterum examinatur de aetate, nomine tam proprio quam Genitorum, Avorumque utriusque lineae, de Patria, ubi vivunt aut quandoque vixerunt, de officiis, quae exerceant vel antea exercuerunt: si habeant redditus & facultates ad congruam & decentem vitae sustentationem: si sint veteres Christiani mundi ab omni macula & infectione Judaeorum, Saracenorum, recenterve conversorum, aut alterius cujuscumque Sectae

Quisque in ea vocatione qua cum in Religionem ingressus est, maneat.

Religiosi alterius Ordinis non recipiendi.

Neophiti, & recentis conversi non recipiendi.

Nec oriundi a Mauris vel Saracenis.

Examen pro recipiendis.

reprobatae: si sint vel fuerint liberi aut servi: si recipiendus sit natus ex matrimonio legitimo: si matrimonio sit ligatus, illudve contrahere promiserit, aut alterius Ordinis sit Religiosus.

Si est major sexdecim annorum, iterum examinatur: Si aliquid obtinuit officium, vel munus publicae seu particularis administrationis, cujus computa reddere teneatur? Si aere alieno & debitis gravetur, quae suis facultatibus persolvere omnino non possit? Si aliqua gravia & enormia delicta commiserit, de quibus ab aliquo Iudice sit processatus, vel processari & damnari timeatur? Si sanus sit corpore, vel habeat aliquam infirmitatem, actualem vel habituale occultam, qua impediri possit a vita Communi Monastica & Regulari, ejusque asperitatibus tolerandis.

Si hoc examine constiterit recipiendum habere aliquem defectum ex relatis in praedictis interrogationibus, omnino debeat a Priore, prudenter tamen & discrete, repelli; nec Conventui proponi sub poena privationis vocis activae & passivae, omnium Officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, & inhabilitatis perpetuae ad haec & alia imposterum obtinenda; & si fuerit facta propositio, easdem poenas incurrant scienter recipientes, juxta Constitutionem Sixti V. & moderatorias Gregorii XIV. & Clementis VIII., quae pro recipiendis in qualibet Religione emanarunt, postquam praedicta omnia ex nostra diuturna consuetudine jam observabantur.

Sin vero recipiendus nullum ex his habere defectum dixerit, responsa illius in Summario scribantur, moneaturque & certificetur ipse recipiendus, quod ante professionem de omnibus praedictis sumi debet plenaria informatio, qua si constiterit, ipsum suis responsis veritatem celasse, priorius a nostra Religione debet expelli.

Si recipiendus fateatur, vel aliis confet ex legitimo Matrimonio natum non esse, antequam recipiatur, omnino fieri debeat juxta tenorem Constitutionis Gregorii XIV. & anteriorem Praxim nostri Ordinis informatio plenaria de vita, moribus, indole, ingenio, & virtute recipiendi; quibus defectus Naturalium suppleri possit & valeat, spereturque fore valde proficuum utilemque Religioni. Quo casu poterit ad nostrum Habitum recipi, profiteri, Sacris Ordinibus initiari, voceque activa & passiva suo tempore gauderes nisi forte illegitimus alicujus Religiosi fuerit filius, quo casu dictus illegitimus nullatenus possit vivente Patre recipi in Religione eadem.

Cum autem recipiendus fuerit naturalis Villae aut Oppidi per sex leucas a Monasterio, in quo recipi debet non distantis non proponatur Conventui absque licentia Patris Generalis: qui ipsam non concedat nisi iustis de causis quae in utilitatem Monasteriorum cedant; Nisi forte in aliquibus Monasteriis adsit contraria consuetudo, eos absque dicta licentia recipiendi, quae toleratur.

Praeterea diligenter attendant Prior & Deputati, ne Genitores, Avi, vel Fratres recipiendi exercent aut antea exercuerint officia aliqua, quae in aestimatione communi vilia

lia, aut infamiam inducentia reputentur, videlicet: si sint vel fuerint Histiones, Gladiatorum, seu cum Hominibus vel bestiis Luctatores, Scenicis vel Citharedi in locis publicis ob lucrum, publici Lussores, Carnifices, Laniones, Tibicines, Bajuli, Caupones publici, olei, acetii, comestibiliumque venditores, Sutores, Lanifices, Calceatores, Coriarii, Hospitatores, Machinatores, Muliones, Filii publicorum Meretricum, & illarum Genitores, omnesque complices in earum lucro & exercitio, Usurarii, Falsarii, Proditores, Latrones, Assassini, qui peccatum contra naturam commiserint, aliaque similia, quae in opinione prudentium in Villis & Oppidis vilia & infamia reputantur; a quibus omnibus, nisi Fratres, Genitores, & Ascendentes ad habitum recipiendi sint prorsus liberi & immunes, non admittantur, & admittis Novitius expellatur, caute tamen & prudenter, ne ipsi infamia oriatur.

Caveant insuper, quod similiter rejiciantur, si in quocumque gradu, etiam remotiori constiterit descendere ex stirpe Maurorum, Judeorum, aut noviter conversorum ad nostram Fidem vel in ea suspectorum, seu illorum, qui publice poenitentiam seu reconciliati quandoque fuerint a Sancto Officio Inquisitionis, seu ab alio quocumque Iudice publice etiam puniti fuerint poena infamiam inducente; quia hujusmodi ad Professionem non possunt in nostro Ordine admitti sub poenis Extravagantis III.

Postquam in praedicto sine aliquo defectu repertus fuerit recipiendus, procedatur ad examen de sufficientia in Grammatica & Latinitate, de voce, visus integritate, & cantu firmo, per dd. Priorem & Deputatos simul cum Magistro Novitiorum & Correctore cantus; quorum omnium si eorum iudicio omnino capax & idoneus non fuerit rejiciatur. Sin vero aliquam magnam habilitatem in nostris Choris necessariam obtineat, ut puta, si Organista, musica Compositor, vel alicujus instrumenti peritus extiterit, defectus latininitatis eorum arbitrio & prudentia suppleri possit & valeat.

Peracto examine, approbatoque a Priore & Deputatis seu illorum majori parte, recipiendus proponatur Monasterii Capitulo; in quo Examinatores praedicti, antequam ad suffragia procedatur, de sufficientia, reliquisque partibus & qualitatibus hujusmodi recipiendi in examine expertis plene & fideliter informant. Dum sit haec informatio, a Capitulo egrediantur consanguinei recipiendi, & ejusdem Patriae naturales, si qui in Capitulo adfuerint, ad suffragandum tamen cum ceteris vocalibus, informatione peracta, reversuri.

Postea procedatur ad receptionem per suffragia secreta, quae debet esse canonica & a toto Capitulo, vel saltem a majori illius parte, & simul a Priore Novitius debet admitti, ut praescribitur Extravaganti I. ad Constit. XVI. Sin vero suffragia fuerint aequalia, votum Prioris non sufficit, ut admittatur, sed necessario expelli debeat ob defectum majoris partis Capituli. Huic vero & aliis hujus-

De serutinio, & suffragiis.

modi receptionibus cum Priore assistant, tamquam Scrutatores, Novitiorum Magister, & Vicarius, seu, absente Vicario, alius ex Capituli senioribus.

Praeterea dicta forma servata, currente Novitatus & Probationis anno, aliis tribus vicibus (prout hactenus ex inviolabili nostri Ordinis consuetudine observatum fuit) Novitius Capitulo proponatur, ut ab ipso recipiatur, videlicet: Prima post quatuor menses ab Habitu receptione completos: secunda post octo: tertia denique post decem; prout Priori videbitur tempus requiri & sufficere, ut ante expletum probationis annum fieri possit informatio plenaria de moribus & vita, stirpis & sanguinis puritate Novitii, secundum nostra statuta & privilegia, & facta informatio examinari approbarique possit a Priore & Deputatis; ne aliter ultra annum probationis expletum Professio Novitii protrahatur. Omnibus tribus dictis propositionibus Novitiorum Magister Capitulum informet secundum Deum & suam conscientiam, praehabitaque de Novitio experientiam, de indole, moribus, humilitate, aliisque qualitatibus Novitii; pariter egredientibus a Capitulo, dum sit haec informatio, ut in prima praemissum est, Novitii consanguineis, & ejusdem patriae naturalibus, & post illam completam ad suffragandum cum ceteris similiter revertentibus. Informatione peracta, recipiantur suffragia, & reguleantur, ut supra, ita, quod ab omnibus Vocalibus, vel eorum majori parte, & simul a Priore, Novitius admitti debeat, ut supra in prima praemittitur. Sin vero a majori parte Capituli non admittatur, rejici Novitius omnino debeat, nec iterum Capitulo proponi possit.

Quo vero receptiones maturius & liberius fiant, teneantur Priores diem, quo singulae Novitiorum propositiones fient, per suas literas notificare Vocalibus absentibus, qui commode illis assistere possint, si velint. Prima vero & ultima hujusmodi propositionum dies omnibus Vocalibus intra sex leucas a Monasterio distantibus prius necessario notificent tempore opportuno, ut si velint, dictis receptionibus adsint, & cum reliquis suffragentur. & si notificatio hujusmodi fuerit omissa, receptio sit nulla, quatenus illi, qui notificati non fuerint, reclamant. Praeterea si aliqui Vocales infirmitate impediti, Capitulo singularum dictarum receptionum interesse non possint, praedicti Scrutatores cum buxula clausa ad id praeventa ad recipienda eorum suffragia a Priore transmittantur quibus reversis, dictorum Infirmorum vota cum reliquis in Capitulo buxulis misceantur & incorporentur, antequam omnium fiat regulatio & scrutinium.

Tempore tandem opportuno, Novitioque jam vitimo, ut praedictum est, a Capitulo admisso, Prior cum Deputatorum consilio nominet, & mittat Monachum ejusdem Monasterii Professum, vel si valde distet a Monasterio patriae Novitii, alterum ex professis Monasterii dictae patriae proximioris, prudentem, discretum, maturae aetatis, atque peritum pro facienda plenaria informatione de-

De requirendis ad Professionem.

De Informationibus antea perquirendis.